

Podpora CCS v rámci Evropské unie

Kontext

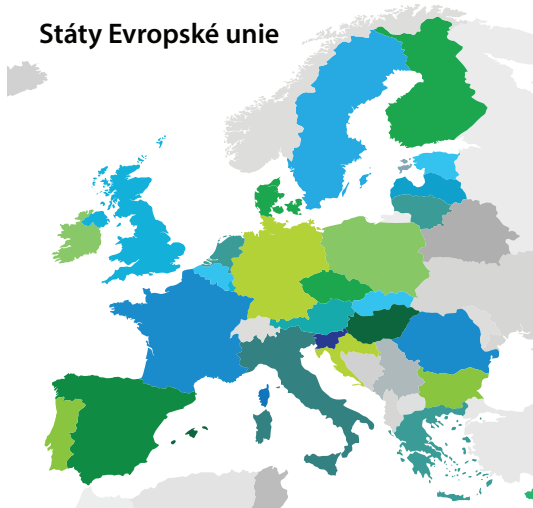
V roce 2009 byla schválena směrnice o geologickém ukládání oxidu uhličitého (2009/31/ES). Jejím cílem měla být regulace bezpečného ukládání uhlíku s ohledem na ochranu životního prostředí. V době vzniku této směrnice předpokládala Evropská komise (EK), že v roce 2014/2015 bude na území EU již funkčních 12 zařízení provádějících ukládání uhlíku. Tento plán nicméně zůstal zcela nenaplněn a v EU není momentálně ani jedno funkční zařízení.

Zdá se tedy, že se podpora CCS projektů ze strany EU ocitla na bodě zlomu.

Evropská komise technologii CCS i nadále vnímá jako velmi důležitou součást boje s klimatickými změnami a předpokládá, že její význam bude v budoucnu ještě více růst. Na druhou stranu však konstatuje, že současná podoba systému podpory je nadále neudržitelná a že není schopna zajistit dostatečný rozvoj této technologie.

Bez razantnějšího zásahu do současného systému podpory CCS v rámci Evropské unie tak hrozí jeho konec.

Státy Evropské unie

Na cestě k přehodnocení přístupu?

V současnosti probíhá v rámci EU diskuse ohledně reformy a posílení podpory CCS v několika dimenzích:

- politické – např. prostřednictvím vytvoření jak jedné celounijní, tak dílčích národních „cestovních map“, které budou zahrnovat konkrétní plány na rozvoj CCS kapacit do roku 2050.
- ekonomické – např. prostřednictvím rozšíření finanční podpory pro pilotní projekty ze strany EU, či změnou fungování systému obchodování s emisními povolenkami.
- regulatorní – např. prostřednictvím posílení povinností průmyslových a energetických společností podílet se na zachycování uhlíku.

CCS a obchodování s emisními povolenkami

Základním problémem, který brzdí rozvoj projektů CCS na území EU, je provázanost projektů CCS se systémem obchodování s emisními povolenkami (EU ETS).

V roce 2008 se předpokládalo, že EU ETS bude schopný zajistit vysokou cenu za produkci uhlíku. Faktické umrtvení EU ETS v posledních několika letech však mělo za následek i pád rozvoje CCS a to ze dvou důvodů:

- nízká cena emisních povolenek a celkově nejasná budoucnost EU ETS výrazně snižuje atraktivnost CCS vočích subjektů, které by chtěly investovat do rozvoje těchto kapacit.
- nízká cena emisních povolenek znamenala výrazně nižší přísun finančních prostředků (prostřednictvím schématu NER300), které měly sloužit jako zdroj pro výzkum a rozvoj CCS kapacit.

